ȘCOALA DE PERFORMANȚĂ DE LA COMPLEXUL „23 AUGUST"

Complexul sportiv „23 August", prin numărul și buna dotare a bazelor sale, are o pondere însemnată în activitatea sportivă bucureșteană, el fiind un adevărat laborator al performanțelor. De dimineața și pînă noaptea tîrziu, sălile de sport din parcul „23 August" sînt gazde primitoare pentru foarte mulți sportivi care, în cadrul lecțiilor de antrenament sau al competițiilor, se străduiesc să-și ridice măiestria sportivă, nivelul performanțelor.

Cîțiva dintre redactorii noștri au fost prezenți, marți, pe terenurile de la „23 August" pentru a constata, la fața locului, cum se pregătesc pentru viitorul sezon unii dintre sportivii Capitalei.

„AICI S-A PREGĂTIT DAN GRECU!"

Fără îndoială, sala de gimnastică de la complexul sportiv „23 August" este, în momentul de față, locul preferat de lucru al gimnaștilor bucureșteni. Modernă, spațioasă, curată și bine utilată, această sală constituie un veritabil exemplu de cum trebuie să fie păstrată și folosită o bază sportivă. Programul afișat pe ușă dovedește în mod elocvent că aici nu există „timpi morți". Fiecare oră aduce noi secții, noi grupe de gimnaști. La ora vizitei noastre în sală se aflau o sumedenie de prichindei (peste 50!) despre care am aflat că sînt componenții secției de gimnastică de la Școala sportivă 2. I-am privit îndelung în eforturile lor admirabile cu dificultățile paralelelor, cu înălțimile barei fixe și cu zborurile planate peste lada de sărituri. Ambițioși, neclintiți în dorința lor de a executa cît mai bine fiecare element, puștii ne-au impresionat pur și simplu.

Se mai întîmpla – destul de des! – ca unii dintre ei să cadă de pe aparate, înfundîndu-se în moliciunea saltelelor de burete. Săreau, însă, cu o repeziciune uimitoare și reluau exercițiile întocmai ca într-un concurs în toată regula. Ne-am apropiat de unul dintre pici, un pistruiat, dintr-o clasă a IV-a. L-am întrebat dacă îi place gimnastica și ce așteaptă de la ea. Țanțoș, și-a umflat puțin pieptul, s-a uitat spre noi, apoi – întorcînd capul spre inele – a spus cu voce sigură: **„Aici s-a pregătit Dan Grecu! Aș dori să devin și eu campion mondial!"** Ne-am reținut zîmbetul; vorbise prea serios pentru a nu-l fi tratat la fel...

După ora 17 a sosit la antrenament lotul de juniori al țării. Antrenorii **Șt. Hărgălaș, G. Molea** și **V. Coșariu** și-au împărțit gimnaștii pe grupe și au trecut la treabă. O treabă migăloasă, cu multe corectări și repetări. Ne-am retras din liniștea sălii în vîrful picioarelor, gîndindu-ne la cele spuse de micuțul gimnast de la Șc. sp. 2: **„Aici s-a pregătit Dan Grecu!"**...

CU GÎNDUL LA VIITORUL SEZON

Sala de atletism și-a deschis porțile abia de o săptămînă, dar după agitația și forfota existentă, reporterul poate fi tentat să creadă că activitatea de pregătire a atleților a început cu mult mai devreme. Marți după amiază, de pildă, 12 antrenori bucureșteni (**Șerban Ciochină, Silviu Cristescu** și **D-tru Roman** — C.A.U., **Oct. Viscopoleanu** — Steaua, **Nic. Păcuraru** — Viitorul, soții **Ecaterina** și **C-tin Nourescu** — Metalul, **Dan Vlădescu, Armand Popa, Ion Șerbescu, C-tin Pascal** și **Elisabeta Angelescu** — S.S.A.) conduceau antrenamentele grupelor respective. Prezența atleților a fost bună, dar și mai bună ni s-a părut ardoarea cu care se desfășura pregătirea. Pe „coritanul" sălii, la diferitele locuri de antrenament, s-au aflat o serie de atleți de seamă, în frunte cu recordmanii țării **Viorica Viscopoleanu, Carol Corbu** și **Nichifor Ligor**, tinerii sportivi **Dorina Cătineanu, Maria Ionescu, Claudiu Șușelescu, Alex. Abagiu, Niculina Ilie, Marin Iordan** și foarte mulți atleți în formare, de la Metalul, Viitorul și mai cu seamă de la Școala sportivă de atletism.

„Mă simt foarte bine, în ciuda unei ușoare sinuzite, ne-a spus fosta campioană olimpică Viorica Viscopoleanu. **Am început pregătirea de iarnă cu convingerea fermă că încă nu mi-am spus ultimul cuvînt și că mai sînt în stare să realizez rezultatele de valoare la săritura în lungime. Sper ca în viitor să nu mai am parte de accidentele care m-au ținut multă vreme departe de concursuri în 1974".**

Șerban Ciochină, unul dintre cei mai valoroși atleți ai noștri, și-a încheiat activitatea competițională, dedicîndu-se acum în exclusivitate activității de antrenor. De altfel, în '74, una dintre elevele sale, Dorina Cătineanu a devenit campioană a țării la lungime și a marcat, într-un an, un progres de peste 60 de centimetri. **„Nutresc convingerea că anul viitor Dorina Cătineanu va fi capabilă de sărituri de peste 6,60 m și că în 1976 va putea obține peste 6,70. Cealaltă elevă a mea, Maria Ionescu** — a declarat Ciochină — **are posibilități să realizeze 6,50 m, poate chiar și mai mult! În ceea ce-i privește pe Abagiu și Șușelescu, cu siguranță se vor număra printre primii sprinteri ai țării, cu rezultate bune".**

În perspectiva „europenelor" de juniori de la Atena, antrenorii Păcuraru și Vlădescu opinează că elevii lor Tudorel Vasile și, respectiv, Niculina Ilie vor fi apți de 7,87 m la lungime și 1,84 m la înălțime.

Dorina Cătineanu și Șerban Ciochină *analizează una din săriturile atletei*

LA BOX, ANTRENAMENTE BINE ORGANIZATE

La ora vizitei noastre în sala de box, pregătirile grupei antrenorului Traian Ogrinjeanu, de la Șc. sp. Viitorul, erau în plină desfășurare. Un număr de 16 tineri, în rîndul cărora i-am remarcat pe Lucian Avram și Marin Nedelcu, clasați pe locul secund în campionatul de juniori al Capitalei, lucrau de zor, ca și cum s-ar fi pregătit pentru o mare competiție. Din discuțiile purtate cu conducătorul lecției am aflat că aceasta este o grupă nouă, care cuprinde aproximativ 40 de elevi (la antrenamentul de dimineață participaseră alți 14 tineri pugiliști).

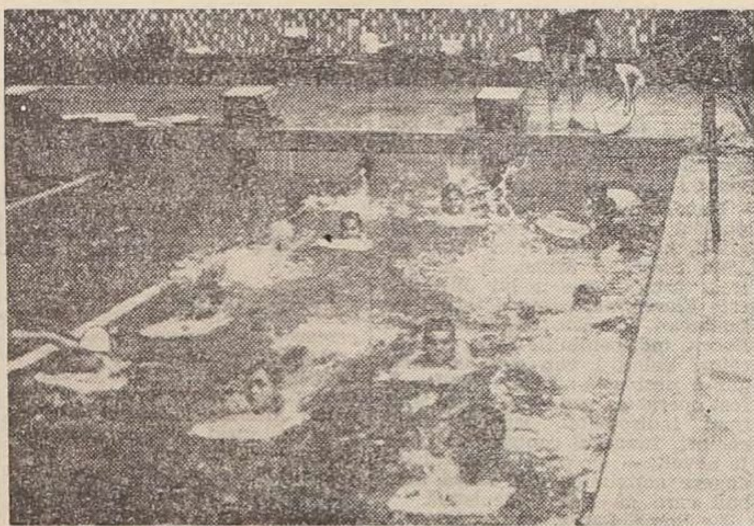
Tr. Ogrinjeanu activează în cadrul Școlii sportive Viitorul de aproape un an și jumătate, timp în care a inițiat în tainele „nobilei arte" mai mulți tineri. Dintre aceștia, 15, care au susținut mai multe meciuri, alcătuiesc grupa stabilă și participă aproape zilnic la antrenamente.

După ora 17, numărul celor prezenți în sală a crescut cu încă 11 boxeri, elevii antrenorului Dumitru Gheorghiu, tot de la Viitorul. Între aceștia, i-am întîlnit pe Mihai Chiricuță, Petre Chitacu, Timotei Barbu, Petre Constantin, Emil Niță, Florea Pătrașcu, sportivi remarcați în întrecerile juniorilor, în care reputatul tehnician își pune mari speranțe. Dintre elevii acestui antrenor, Ion Truță a cucerit titlul de campion național de juniori în acest an și a fost desemnat cel mai tehnic boxer al campionatelor de la Craiova. În prezent, Truță, ca și Eugen Chiricuță, un alt talent autentic descoperit și pregătit de D. Gheorghiu, au fost cooptați în secția clubului Steaua.

Am asistat la un antrenament bine organizat și condus competent de cei doi tehnicieni.

CANTITATIV SE LUCREAZĂ MAI MULT

În piscinele de înot și sărituri ale Complexului „23 August" — program nonstop, de dimineață de la ora șase și jumătate pînă tîrziu, aproape de miezul nopții. Sute de copii și tineri, înotători și săritori, împreună cu componenți ai altor loturi reprezentative (pentatlon, canotaj, yachting) alunecă continuu, în apa încălzită, de la un perete la celălalt, sau — cei mai temerari — execută, de la diverse înălțimi, sărituri spectaculoase într-o ținută artistică adecvată. Unii se află la A.B.C.-ul sportului ales; cei mai mulți, însă, reprezentanți ai primei școli de înot din țară (Școala generală nr. 54) sau ai cluburilor fruntașe din Capitală sînt în plin sezon de acumulări (forță, rezistență, viteză), pregătind recordurile din vară...

În piscina de înot, culoarul „bobocilor" este veșnic solicitat

Ponderea cea mai mare în programul foarte încărcat al bazinelor îl au orele Școlii de înot. Repartizați pe grupe de vîrstă, după un orar minuțios alcătuit, viitorii performeri străbat zilnic kilometri întregi sub supravegherea unui colectiv de tineri antrenori, coordonat de **Ștefan Ionescu**. Cantitativ, ei lucrează indiscutabil mai mult decît în anii trecuți, clasele V—IX ajungînd adesea la distanțe de 8—9 kilometri pe zi. Asupra calității muncii se mai pot face însă discuții. În plin sezon de acumulări, specialiștii din țările cu tradiție în materie de înot recomandă repetări pe distanțe lungi (400 m, 800 m, chiar 1500 m), la intervale cît mai scurte. Antrenorii noștri continuă însă să folosească, în programul cotidian, serii de 50 și 100 m, care pot dezvolta cel mult viteza sportivilor. Aceleași observații și la antrenamentele performerilor de la **Steaua** și **Dinamo**, care deși însumează cîte 10 ședințe (de 90 de minute) pe săptămînă, nu se ridică la nivelul cerințelor marii performanțe din înotul european. O altă constatare: majoritatea campionilor nu se pregătesc decît în procedeul favorit, lucru contraindicat în această perioadă cînd ei ar trebui să înoate mai mult în celelalte procedee.

O prezență oarecum inedită la bazin, cea a tinerilor veliști, obișnuiți cu întinderi de apă mai mari. Sînt tineri elevi și studenți, unii cu frumoase rezultate pe plan balcanic (**Horia Ispas, Adrian Romașcu, Alex. Vasiliu**), care înoată, ridică haltere, fac gimnastică sub supravegherea antrenorilor de la C.N.U., **A. Butucaru** și **M. Carapancea**.

UN UTIL SCHIMB DE EXPERIENȚĂ LA LUPTE

În sala de lupte, în momentul vizitei noastre se găseau luptătorii secției de greco-romane a clubului Metalul (antrenor Ilie Gheorghe) *și grupa de greco-romane a Școlii sportive Viitorul, condusă de antrenorul* Constantin Penciu. *Sala spațioasă și bine utilată permitea desfășurarea în bune condițiuni a antrenamentului celor două grupe. În plus, un asemenea gen de lecții comune oferă posibilitatea tinerilor luptători de la Viitorul să-și îmbogățească bagajul de cunoștințe tehnico-tactice învățînd de la mai experimentații lor colegi de sală. De altfel, în angajările pe perechi, l-am văzut pe componentul echipei naționale,* Eugen Hupcă, *luptînd cu mai mulți elevi ai tînărului antrenor C. Penciu. Un asemenea gen de antrenament au efectuat și* Gheorghe Gheorghe *și alți sportivi consacrați din secția Metalul. Un foarte util schimb de experiență.*

În dimineața aceleeași zile, în sala respectivă, l-am găsit pe antrenorul grupei de „libere" a Școlii sportive Viitorul, Gheorghe Urian. *În caietul său de evidență figurează 42 de tineri luptători, majoritatea participanți la campionatele naționale de juniori. Dintre aceștia,* Gheorghe Zamfir *s-a clasat pe locul 5 în finala pe țară. Despre rezultate mai valoroase ale luptătorilor de la Viitorul nu se poate încă vorbi, deoarece cei doi antrenori lucrează de mai puțin de un an și jumătate.*

SALA DE HALTERE, CU UȘILE ÎNCHISE!

O întreagă după-amiază, una dintre cele mai frumoase și mai bine utilate săli de haltere din țară a stat încuiată. Consultînd programul sălii, procurat de la femeia de serviciu care ține evidența orelor de antrenament (pe ușa sălii nu era afișat?!) am constatat că două zile pe săptămînă (marți și joi) în această splendidă sală **nu există** nici un fel de activitate după-amiaza.

Dimineața, cu 30 de minute înaintea orei de începere a programului de pregătire, l-am găsit preparîndu-se pentru antrenament pe componentul lotului olimpic, **Ion Hortopan**. La ora 10,30 au sosit și ceilalți șase membri ai lotului, ca și antrenorii **Lazăr Baroga** și **Alexandr Boșko**. Aici, în fiecare dimineață se antrenează lotul național. Șapte sportivi. Și secția de juniori a Șc. sp. Viitorul, condusă de **Nicolae Amzuică**, tot aici își efectuează pregătirile. Și totuși, una dintre cele mai bune săli de haltere din țară, de două ori pe săptămînă, stă după-amiezele încuiată. Oare această disciplină sportivă, care duce lipsă de elemente valoroase pe plan internațional, dispune de atîtea săli în Capitală încît cea de la „23 August" să stea ore în șir nefolosită? Ce părere au cluburile bucureștene? Dar federația de specialitate?

ACOLO UNDE SE PREGĂTESC PERFORMANȚELE JUDO-ului

Sala de judo, ascunsă în labirintul de uși al Centrului de cercetări științifice, nu e nici modernă și nici frumoasă. O cameră mare, a cărei pardoseală e acoperită cu saltele albastre. Aici, departe de ochii mereu iscoditori ai spectatorilor ocazionali, se pregătește lotul reprezentativ de judo. De fapt nu se apropie nici o competiție de anvergură, iar peste campionatul intern a căzut cortina de mai multe zile. Judoka din prima garnitură a țării se pregătesc pur și simplu; lucru obișnuit, cotidian.

În momentul vizitei noastre lecția era condusă de antrenorul sovietic Nikolai Filimonov, invitat de federația de specialitate la București, pentru a dirija un curs de antrenori. Oaspetele a avut, însă, amabilitatea de a destăinui celor mai buni judoka români cîteva dintre secretele marii performanțe în acest sport al bărbăției și agilității. Antrenamentul, deosebit de aspru pentru băieții noștri, a fost foarte interesant, plin de învățăminte — după cum ne spunea antrenorul Gheorghe Donciu. Asprimea exercițiilor de încălzire, volumul mare de muncă, densitatea antrenamentului au solicitat la maximum pe toți componenții lotului. Atenți, receptivi la toate noutățile, sportivii au depus mult zel, trei dintre ei — C. Roman, Gh. Nache și Șt. Pop — fiind chiar remarcați pentru prestația lor. Oricum, felul serios în care s-a muncit, conștiinciozitatea și interesul băieților la acest antrenament, ne-au convins încă o dată că judo-ul nostru se află pe un drum bun, îndreptîndu-se spre performanțele tot mai înalte de mîine.

HOCHEIȘTII JOACĂ FRUMOS, DAR NEGLIJEAZĂ APĂRAREA...

După amiază, spre ora ceaiului, patinoarul e gol. După programul afișat lîngă vestiare, ar trebui ca pe gheață să se afle patinatorii de la Dinamo. Dinspre intrare își fac însă apariția, rînd pe rînd, Varga, Tureanu, Ioniță și ceilalți componenți ai echipei naționale de hochei. Lotul nostru face ultimele pregătiri înaintea turneului din R. D. Germană. Pentru marți a fost programat un meci de verificare în compania unei selecționate Steaua – Dinamo, alcătuită din jucători care nu sînt în lot – de fapt o veritabilă selecționată secundă. Pe tricoul roșu, cu numărul 16, al combinatei, scrie „Huțanu G." „Copilul risipitor" al hocheiului nostru e din nou pe gheață. Clubul Dinamo încearcă – a cita oară – să-l readucă cu picioarele pe pămînt pe cel considerat drept unul din cele mai mari talente ale hocheiului românesc. Va reușit Huțanu să mai prindă trenul acum, în ceasul al 12-lea?

Se joacă rapid, cu acțiuni închegate, cu goluri multe de o parte și de cealaltă. Lipsa mizei eliberează, parcă... crosele jucătorilor. Și totuși, antrenorul Ștefan Ionescu e nemulțumit. **„Se neglijează prea mult apărarea, și o echipă ca aceea a R. D. Germane nu te iartă".** Să sperăm că hocheiștii noștri nu vor neglija totuși apărarea...

Precum se vede, la cele mai multe dintre bazele complexului sportiv „23 August", activitatea de pregătire se desfășoară în cele mai bune condiții. Ne-au dovedit aceasta seriozitatea lecțiilor de antrenament, prezența masivă a sportivilor și a tehnicienilor diferitelor discipline olimpice, deciși să obțină, în viitorul an, succese tot mai însemnate în creșterea performanțelor, salturi tot mai mari de calitate pe drumul ridicării măiestriei sportive.

Cele cîteva deficiențe constatate, cu acest prilej, pot fi lesne remediate, astfel încît munca să se poată desfășura la cotele cele mai ridicate, la nivelul cerințelor actuale care se pun în fața sportivilor români fruntași.

Raid realizat de: Romeo **VILARA**, Horia **ALEXANDRESCU**, Vladimir **MORARU**, Mihai **TRANCA** și Adrian **VASILIU** Foto: Dragoș **NEAGU**